2 *Anth. Pal.* 11. 49

Βάκχου μέτρον ἄριστον ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
  ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
  τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
  βαπτίζει δ' ὕπνωι, γείτονι τοῦ θανάτου.

***3** Stob. 2. 15. 4 *Ζήνου·*

ἡγοῦμαι σοφίης εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
  ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

4 Stob. 4. 10. 5

πρὸς σοφίηι μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν·
  χωρὶς δὲ βλαβερή, καὶ κακότητα φέρει.

5 Stob. 3. 20. 2

πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
  κρυπτόμενον· μανίης †πολὺ χειρότερον.

6 Plut. *de amore prolis* 4 p. 497a; Artem. 1. 15; Hermias in Pl. *Phaedr.* 267a p. 238. 7 Couvreur

ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7 [Arist.] π. ἀρετῶν καὶ κακιῶν 7 p. 1251a36 (Stob. 3. 1. 194 p. 145. 13 Wachsmuth-Hense) (ὕβρις,)

ἥτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id415736544/100 UNIVERSITÄT LEIPZIG